

Det hälsosamste Radet/

I Liffstijden Christeligen fattat/
På Döds-Sången saligen practicerat,
I Döden berömligen effter lemnat/

Uff
Den Hög-Wälbohrne Bref-
wen/ Frisherren och Herren/

W S R R

GUSTAV ADOLPH
DE LA GARDIE,

Kongl. May:ß war Aldranä-
digste Konungs

Fordom

Udgfbetrodde Man / Råd / Kongl. Svea Hoff-
Rätts Præsident, samt Cancellor wid Academien
Aboo/ hos Gud nu ewinnerlig salig.

Och

Anno 1695. den 20 October uti Kongl. Riddare-
holms, Kyrkia wid theß Höganseentlig Begravnings-Act, uti
theras Kongl. May:tters och en stor församblings aff
Kongl. Råds/ fremmande Potentaters Ministres, och monga
andra Personers/ Närwaru/

Förmedelst en Christelig Liff-Sermon
Enfaldeligen wiist och förklarad

Uff

M. JOHANNE VULTEJO,

SEDERHOLM/

Frenkt uti Kongl. Booktryckeriet / hoos Sal. Wankijfs Anckia.

Hans HögBreflig Excellentz,

Kongl. Mayestets

Fordom

Högbtrodde Hans / Råds och Kongl. Svea-
Hoffrätts Præsidents,

Hens HögWälbohrne salige

Brefwens och Herrens /

W S R R

GUSTAV ADOLPHS
DE LA GARDIES

Uti soralig Ensambet

Effterlesnade högtbedröfwade Enkie = Brefwinna /

Hem HögWälbohrne Bref-

winna och Fru /

W R W

Elisabeth Wsler-

stierna /

Boren Brefwe-Dotter och

Früherrinna.

Endstas

Dswan effter

All Nåde / Tröst och Hugswalelse /

Uf all Barmhertighets Gader och Hugswalelsens Gud.

HögRådshörne Fru Brestwinna.

Het Eders HögGreflig Råde så hö-
geligen hastwer åstundat/ att then Lijk-Sermon,
som hölg wid thes Sal. Herres högansenlige Begravnings-Åk,
skulle förmedelst Trycket publiceras, thet låt ingom rättssinnig
undersamt förefalla/ som medh mig effertäncker twenne Ting: En/ först är thet
om icke allom/ dock största Deelen/ så wäl uthom som inom Rijket nog wetherlig-
git/ att hans HögGreflig Excellentz sal. hos Gud/ medh sin Trohet och Redeligh-
het emot sin Nådiga höga Öfwerhet och kära Fädernesland/ thet högst meriterat
hastwer/ att hans Aminnelse till Posteriteten genom ett uppenbart Document mon-
de göras odödelig / och lika som wetna om the ogemena Gåfwoer och Qualiteter,
hwar medh then salige Herren aff Gudi rijskeligen war wålsignat/ ther af han och
monga Prof giswitt/ så wäl i sitt allmenne Lefwerne/ som och i synnerhet i the åt-
skillige höga Embeg-Beställningar/ som honom anförtrodde blefwoe/ hwilka then
Sal. Herren alltijd först öfwerlade medh Guds Råd och Ord/ läggiandes medh
sin Wijsheet och mogit Förstånd till them en god Grund/ sedan them medh För-
sigtighet och Tidoghet fort satte/ och sidst lyckelig och wäl bestått utförde/ till sin höga
Öfwerhets nådigsta Nöije och till Allmenne-Bästas stora Nyttia och Gagn/ hwar-
före then Sal. Herren/ medan han lefde/ wardt aff allom mycket wördat och ål-
skat/ och så han dödde/ medh såhl hierteligen beklagat; icke för thet han dödde/
ty han dödde wäl/ förnögd medh sin sielf/ förlijkt medh sin Gud/ och i Heranom
Jesu salig/ hwilket är then största Sällheten/ then man enom from Christen unna
bör; Uthan thesföre / effter som genom hans Dödsfall hans nyttiga Person och
trogne Tienst aff Höga och Läga merkeligen saknades.

Men sedan här och twiswels utan Eders Nåde här medh welat för hwar man uppenbarligen wiissa och betyga/ att then kyfka och trogna Kärlek/ medh hwilken Eders Nåde sin Sal. Herre i Lifstijden mötte och fågnade/ ännu i Grafuena och effter Döden är i sin wanliga Loga och Dulsläckt; så att man ther af nog döma kan/ att hennes dagdiga Hierta/ hwar uti thens Sal. Herrens Thogkommelse ligger insluten / nogare är hans HwijloRum / än then mörka Grafuven / i hwilken hans döda Been liggia. I thy Eders Nåde alt hafwer haft och ännu holler ospart / hwar som lander till then Sal. Herr Grefwens wäl förtiente Heder och Äminnelse / hwar till thenne ofwanberörde och här medhsöjande en/aldige Lifsermon contribuerar så mycket hon kan / och är förthenfull thensamma effier Eders Nades åstundan astryckt/ och warder här medh i Odmiulhet dedicerat. Ingalunda till then Andan/ att Sääret igen skall upriifwas/ och göras å nwo blöddande/ Ach ney! uthan förthenfull / (1) att Eders Nåde sig till Tröst ther af betienas skall/ så offta hon ther uti läs och sinner nämnas om sin sal. Herres högtberömliga Förhollande/ Christeliga Lefwerne/ och salig tagne Anda. (2) Att härigenom må göras publice, för them nu warande och effterkommande Weriden/ hwar Sverige för ett herligt Guds Redskap / en högtbegåfwa Mann och trogen Patriot i then Sal. Herren hafwer haft. Men (3) och i synnerhet att hwar och en / hwilkom thenna upå Guds Ord grundade Sermon händer förekomma / och then henne behagar läsa / troligen må blifwa påmint / hwilket som är thet **hållsamste Rådet** / som en Christen fatta bör / ther han will Christelig lefwa och salig döds/ och sålunda warda then sal. Herr Grefwens Effterföljare genom en Inckelig och salig Dödsstund i then Himmelska Herligheten/ och hwilken som så dödr/ som then salige Herren dödde/ han dödr icke när han dödr. Eders Nåde önskar jag af ett trogit Hierta/ en mild Gud i Himmelen/ en Nädig Konung på Jordenne / thens H. Andas Tröst uti Hiertat / ett Christeligt Salamed i all Bedröfwelse/ och effter utstånden Wedermöda här i Tiden / en fullkomlig Glädie och Hugswalelse ther i Arwigheten. Jag är och förblifwer

Eders Högbreflig Nades

Stockholm den 4 Februarii,
Anno 1696.

Ödmiulaste Tjenare och trognaste
Förebediare

JOHANNES VULTEJUS.



Förberedelsen.

Utthi **W** **M** **D** Faders/
Sons och thens **H. A.** An-
des Mann / Amen.

S Ennes Man är priffat i
Portenom / när han sitter
när Landsens Äldste.

Sälunda / Utwalde Christne/
talar ganska tänckwärdigt utthi
sina Drospråk then wijsa Salo-
mon. En så högadel Gåfwa thet är / när en Man/
effter Guds äwiga Råd och Förson / warder aff H. Er-
rans Hand wälsignat medh en förnuftig Dwinna
och Mafa / then för sin Dygd och Gudsfruchtan
Kull / för sin Husachtighet och Achten-skaps Trohet
Kull / är sins Mans Krona / hans Hiertans
Wederqbetielse och Glädie / hans Egons Lust
och Sägna / hans Husåhwa och Prydelse. En
så stor Skatt året ock / när en Gudålskande from
Dwinna / förmedelst Guds Skickelse / är begåfwat
medh en dråpelig Man / af hwilken hon kan hafwa
icke mindre Heder och Respect, än Tröst och Glädie/
tå han icke allenast lefwer medh henne uti förtrolig

Prov. 31.
v. 23.

Prov. 12.
v. 4.
Syr. 26. v. 2.
Hezech. 24.
v. 16.
Pfal. 68 v. 13.

Wänstap/ Sämja och Kärlek/ uthan ock förmedelst
sina höga Gåstwor och Dvaliteter/ medh all Heder
bekläder thet Stånd han är uti / och till mongas
gagn och nytta wet att förestå the höga Charger och
Embeten som honom ombetros. Om en sådan säi-
jer nu Salomon : Hennes Man är prijsat i
Porten om / när han sitter när Landjens
Äldsta.

Wore Naturen förmedelst Lag thet till bunden/
att föda Barn och Effterkommande till Werlden/
uti Dygder och Dvaliteter Föräldromen like / så
skulle man billigt prijsa them för mehr än andra/
som aff Förnäm Extraction och Att wore affkomne.
Men/ then lekamlige Födelsen följer allenast then na-
turliga Säden. Wijsdom och Förstånd/ Dygd och
Redlighet/ hafwer aldeles andra Principia. Ty så
som Jorden/ then för Synden skull måste taga För-
bannelsen emoth / bär gemenligen aff Naturen D-
gräs/ men the goda och fina Orter och Blomster/
måste näst Guds Wälsignelse/ genom myckit Arbete
och slit framstallas / så kunna ock syndiga Föräl-
drar/ förmedelst then naturliga Födelsen/ intet an-
nat meddela sina Barn/ än Synd/ Jammer och Död.
Men/ Gudsfruchtan/ Redlighet/ Christeliga och be-
römliga Dygder/ måste näst Guds Wälsignelse/ ge-
nom en slätig och Christelig Uptuchtelse / hos Bar-
nen fortplanteras/ som är then bästa Deel som Bar-
nen kunna ärfwa effter sina Föräldrar. Ty thetta
blifwer/ när all annan Egendom/ (som Förfarenhe-
ten medgifwer/) är Wanskeligheten underkastat.
Må förthen skull thet wäl wara en stor Gåstwa aff
Gud / att hafwa sin Uprinnelse aff förnäm Slecht
och Blod/ men så må man icke tänckia/ thet igenom
allena att hafwa Prijs och Beröm framt för an-
dra.

dra. Helst efftersom att twara af förnam Utt och Stamma afkommen/ är icke så stort theras Berömmelse / som aff samma Familia uprunne äro / som mehra theras Förfäders Pries / som genom Wijsheit / Rättrådighet / och Heroiske Dygder och Dvaliteteter hafwa giordt sig Prieszwärdige. Thetta förklarar så mycket närmare / när wij besinna : att Börd uthan Dygd är litet eller intet nyttigt / Dygd uthan förnam Afkomst är bättre. Men när Börd och Dygd föllies äth / thet är högst berömligit och Prieszwärdigt.

Moses tog sig före att upräkna Noa Slecht Register och sade: Thetta är Noachs Slechte / Gen. 6, v. 9. Men strax bröt han Talet af och sade: Noah war en from Man och fullkomligen / och förde ett Gudfruchtigt Leswerne i sin Tijd. Swij fullföljde icke Moses sitt Taal / så han sade: Detta är Noachs Slechte / och upräknade strax hans Slecht och Afkomst / uthan han talta allenast om Noachs egit Gudeliga och dygdiga Leswerne ? Twistwels uthan hafwer then S. Andä ther medh twelat gifwa tillkänna: att ingen ther af hafwer någon Nyttä och Fordel att twara kommen aff förnam Slecht och Familia / ther han icke stelf är Prieszwärdig / aff ett Gudeligit / dygdigt och berömligit Leswerne. Merker ett Exempel / Christtrogne Siälur : Säsom Stiernorne hafwa sin Upgång i Himmelen / så pryda the ock medh sitt herliga Ljus och Sken Himmelen / i hwilken the hafwa sin Upgång. Hwarom Syrach talar / så han säger : Syr. 43, v. 9. Lyser och hela Himmels Häär i Hdgdenne uti Firmamentet / och the flara Stiernor pryda Himmelen. Lijka så ock the / som

hastwa sin Uprinnelse af Herlig och berömlig Att/ och med sin egen dygdefulle Lestvernets Glans pryda then Att af hwilken the afkomne äro/the äro Prisswärde/ i thy the icke allenast äre tillkomne aff beprisselige Förältrar / uthan ock medh sitt egit berömliga förhollande hastwa giordt sig meriterat att blifwa prissade.

Nu är thet wäl sant / att såsom wij lefwa uti en otacksam Werld / ty kan ock ingen så göra sina Embets. Syklar/ att han aff allom theföre warder prissat. Ty hoo wet icke thet? quot capita tot sensus. Hwar och en Menniskia har sitt Hufwud / hwart Hufwud sin Mun / hwar Mun sin Tunga / hwar Tunga sitt Liud. Att förthen skull ingen Menniskia är till/ hwilkens Förättningar icke åtskilliges Omdöme äro underkastade / och är ingen Gärning så god / att hwar och en then uti en god Mening up- taga och uttyda will. Kunde dock wår Frelsare Guds Son sielff / hwilken war sielstwa Heligheten och Rättfärdigheten / och hans Lestwerne renare än Solen/ icke undgå Menniskiors wrånga Omdöme. Huru må och kan så en swag Menniskia uti sin Ofullkomlighet/ sådant prätendera? Men lät så wara/ så förtager dock sådant intet Namnkunnoge Måns Priss; warda the sampt medh sina Gärningar/ än af the wrångwisse förkastade och förtalte/ så warda the dock aff the Redelige och Rättsinnige prissade. Lijda förtaal för wälgiordt/ kan icke wara så under- samt och salsynt/ emedan som altijd Menniskiors o- milda Omdöme är såsom en fåfång Skugga / then äntelig will fölia them som lysa aff Dygdnes. Ljus. Threföre bekymbrar sig en hög Embets. Man om intet/ när han man gör/ och hastwer giordt/ uti sitt Embete hwad sin Plicht är. Han lägger sig
Win.

Winning om ett samwettigt Lestwerne/ och lampar
alt sitt Wäsende effter Gudachtighetenes och Rätt-
färdighetenes Norm och Regla, och må tå Werlden
göra theröfwer hwad Gloser och Uthtydningar hen-
ne lyfter. Han besinner thet wäl/ att Gud seer ho-
nom uti Hiertat/ the som omgås medh honom/ uti
Ansichtet/ och Werlden uppå hans Gerningar/ och
therföre gör han alla sina Syflor redeligē och uprich-
tigt. Will han tå icke sielff låta märckia eller be-
römma sig af thet Goda han gör / willia icke hel-
ler andra uplåta Munnen och tala om hans Ger-
ningar/ så skole the dock tala för sig sielfwa/ och wa-
ra Præcones, som i Portenom skola utbreda priff-
wärdige Menniskiors Loff. Therföre heter thet här:
Hennes Man är priffat i Portenom/ när
han siter när Landens Aldsta.

Hoo förstår här icke/ att thetta en är talat om
then gemene Man; Ty medh Portenom förstås här
the höga Embets Rum/ och medh Landens Aldsta
ens Regentes högbetrodde Man / hwilka Gud
enom Konung tillförordnat hafwer/ till att lätta och
understödja hans swåra Regiments Bördä/ sådana
Män/ som föra Konungens Råd och Dom.

Såsom nu Konungarijkens/ Politiers och Sty-
relfers Styrkia/ Macht/ Murar och Portar bestå
uti Rättens Lagliga Administration, så genom
Rättfärdighet ens Konungs Säte warder
befästet/ såsom Salomon talar; så bleff ock for-
dom Rätten betient och Domen affsagt / hos Her-
rans Soldt Juderna i Portenom. Fremmande
Gudars Tillbediare måste utföras till Por-
terna / thet att få sin Dom. Egentwillige och o-
lydige Söner / som icke wille lyda Faders och Mo-
ders

Prov. 16,
v. 12.

Deut. 17,
v. 5.

Deut. 21. v.
19.

ders Röst skulle uthledas för the Äldsta i Staden / till Porten i Staden / ther skulle Domen öfwer them affsäjas. Porterna wore ock uppenbara Plazer / ther hwar och een kunde höra hwad sig tilldrog / hwad af Domarena förhandlades / hwad aff Kärande och Swarande wardt förebracht och swarat. Ther effter sig nu en sådan Embes Man förhöll och sitt Embete Redelig efterkom / wardt han ock i Portenom aff gemene Mannen prissat.

Joh: 19 v. 13.

Will nu en hög Embes Man / och i synnerhet en Domhafwande / wara prissat i Portenom / så måste han icke fruchta sig uti sitt Embete för någons Wälde / Macht och Höghet / såsom Landsdomaren Pilatus gjorde / fruchtandes för Keyfarens Haat / och therföre gjorde Drätt. Icke heller måste han ansä the wrångwises Dömdöme och Förtaal / som så måst hafwa af Munnen när allt går lagligen och rätt till. Aldraminst måste han böga Rätten för Gåfwor skull / at then icke blifwer såsom Drar och Gåa uppå Toract / hwilka man kan köpa och sälja som man lystet. Salomon namngifwer twenne Ting som finnes hos Drättfärdige Embets Man: Thet ena är / ansee Person / och thet andra / förwända Rätten för Gåfwor.

Prov. 25. v.
26.

Sådane äro såsom en rörd Brunn och fördärswat Källa säger han. Rättwisesnes Källa upröres medh Händerna genom Gåfwor / och medh Fötterna när man låter styras sig aff affecter, till at wrjda och wrängia Rätten. Ja / will man wara prissat i Portenom / så måste Man icke sätta Gud och Rättwisan uthu Ögonen / hållandes sin egen wilja för wara Lag / ty ther man gör som man sielff will / achtandes

tandes hwarcken Lag eller Rätt/ ther kan intet godt
wara at förwänta.

Kort här om at tala: En Konung; Man som will
wara prissat i Porten om/ han moste wara Re-
delig/ fruchta Gld/ hafwa Wett och Förstånd/ äl-
sta Sanningen/ hata Girogheten/ frelsa the Ofköl-
dige/ hielpa the förtryckte/ straffa the Ondra/ främja
och handhafwa hwar och en god Saak som länden
till thet Almenne Bästa.

När Publique Embeten sådane Män betros/
så äro sådane Charger icke fruchten aff thes Börd/
mycket mindre af thes Ahregiroghet/ uthan aff
theras egen Dygd/ Conduite och Capacitet, hwar-
igenom en Konung och Regent warder betrukt/
Them sådane Embeten at anförtroo/ som wärdige
äro at sitta när Yangsens Aldsta.

Så nyttige och gangnlige nu sådane Prijs-
wärdige och Hög meriterade Mäns Närwarelse är
uti ett Rike/ så stor Skada tagar thet Gemene
Bästa när the genom döden hädanryckte warda/
ty så mister Man ofta uti en Man/ thet man icke
kan finna igen uti många/ thesfore kallas och en
sådan: En ibland Tusende/ och kännes Man- Ecc. 7. v. 28
sens wärde bäst/ när Mannen saknas.

Thet hwar och en redelig Sinnad aff Förfa-
renheten medh mig moste tillstå wid thesse Salige
Herr Grefwens dödelige fränfalle / som war
Kongl. May^h Wår Allernädigste
Konung och Herres/ Hög betrodde Man Råd/
Kongl. Svea Hoff, Råds Nittälstande och Hög-
meriterade Præsident och thes Aboiske Academiens
Högförordnade Cancellor, Then Högwälborne Gref-
wen och Herrn/ Herr **Gustav Adolph**
De La Gardie, nu hos Gud ewinnerlig Salig.
Ach

Ach! huru Lyckelig och Säll/ skattade sig Thes
 nu högtbedröfwade Enkje Fru Grefwinan/hållandes
 thet för en stor Hiertans Tröst och Lijffs Weder-
 aqweckelse/at Possidera en så stor Skatt och Rijkedom/
 och niuta Thes till sin Echtenskaps Herre och Ma-
 ka/ then för sina anförtrödde höga Embeten och o-
 förljkelige Gåstwor och Qualiteter skull / war en
 prijsat Man i Portenom/ther han/ som han
 thet wäl meriterade/ satt när Landsens älfsta/
 thet är: Ibland the Högsta när Konungen. Ty
 kan man lätteligen tänkia huru hennes ädla Siäl
 af Sorg och Bedröfwelse nu moste wara sönder-
 krosat/ i thy hon en sådan dyr Skatt och Egendom
 genom döden mist hafwer. Hwaröstwer hon skäl-
 gen ånglas och förjande säger: Min hiertans
 Glädie hafwer en ånda/ min Dansk är
 wändt uthi Klagegråt/ af mitt Huswud är
 Kronan fallen/ Ach Wee at iag så syndat
 hafwer/ therfdre är mitt Hierta bedröfwat
 och mina Ögon förmodrat. Men så är then
 Högtbedröfwade Fru Grefwinan samt medh sina
 Högförnäme Närskoldte icke allena the/ som haf-
 wa orsak at förja och klaga/utan ock monga andra/ i
 anseende till thet Allmeñe Wästa hafwa Skäl at be-
 klaga thens Salige Herr Grefwens Död / som the
 thet efftertänkia och besinna at medh hans Hög
 Grefl. Excell:tz lägges i Dag ned i Graftwen/ mångt
 godt Råd och mongen bepriffelig Gerning.

Ach ja/ hans fränfalle är of i all Sanning
 skattandes för ett förtient Syndastraff / hwar-
 medh Gud har låtit of see och förfara sin rättwisa
 Hembd och giordt sina gamla Hoot och Undsäjel-
 ser sanfärdige och tagit bort ifrå of en årlig
 Domare / ett Kongl. Råd och Wijs Embet-

Tren. 5. v.
16. 17. 18.

2. v. 7. b. 3.

Esa. 3. v. 3.

Man

Man / Then priffat war i Zions Portenom
 (then Christeliga Kyrkian) som then ther twiste sig
 twara / Guds / hans Ords / och Tienares Wän och
 Allfare. Uti Troones Hemligheter hade then Sal.
 Herren en stor Kunskapp / och genom thens **H.**
Skrifts wahna / war han i sitt Sinne of-
 wat / att honom ganska lätt war / att pröfwa An-
 darna om the wore af Gudi. Han ofswade sig
 utthi Gudachtigheten / till att hafwa ett obe-
 smittat Samwet in för Gud / och in för
 Menniskior altijd. Felade han någon gång (som
 ock ingen Menniskia är then icke syndar (så
 bad handagelig och i rättan Tijd medh alla
 Helige Gud om Syndernas Förlåtelse.

Ebr. 5, v. 14.

1. Joh. 4, v. 1.

Act. 24, v. 16.

Eccl. 7, v. 21.

Pfal. 32, v. 6.

Priffat war han i Konungs Portenom /
 att man medh Skähl och Sanning om honom sä-
 ga kunde / såsom fordom sades om Sabud och Hu-
 sai : att han / icke allenast för Blodet skull / utthan ock
 för sin Trohet och Nijt skull / war **Konungens**
Wän. Hwilken ingom cederade uti Kärlek och
 Trohet emot Konungen och sitt kära Fädernetland.
 En Herre af grundrätke Studier, stor Skarpsinnig-
 het och mogit Förstånd uti Råd och Rådgifwande ;
 hwilka Himmelska Gåstwor **Hans Kongl. May:tt**
 medh all Nåde hafwer erkendt / och honom förthen-
 skull till stora och högtwichtige / ja swåra Örender
 och Commissioner brukat / till hwilkas utförande han
 genom Guds Bistånd och Nåde altijd lyckelig warit
 hafwer ; icke att han therföre förwäntade Priff och
 Tack af allom / wäl wetandes / att icke hwar och en
 wet att priffa dyrbare Glenodier ; Thet war ho-
 nom nog / att alla Rättssinnige talte wäl om hans

1. Cron. 28,
v. 33.

Gerningar / men för all ting och i synnerhet / att hans allernådigste Konung i them fann ett nådigt Behag och Nöja.

Prijsat war han i Rättfärdighets Portenom / jagh menar i högsta Rätten / och lätt aldrig förleda sig ifrå thet / som han uti sitt Samwete kunde finna wara rätt och skäligit. Han älskade Rätt och Rättfärdighet / och af Hiertat hatade Falskhet och Skrymteri / han kunde i Sanning säja medh David: **Tin Godhet / Herre / är för min Sogon / och jag wandrar i tine Sanning.** Jag sitter icke när the fåfänge Menniskior / och hafwer icke Omgångelse medh the Falska. Och medh Hiob: **Rättfärdighet war min Klädebonat / then iflädde jagh såsom en Riortill / och min Dom war min Skrud.** Jag war thens Blindas Soga / och thens Haltas Foot. Jagh war the Fattigas Fader / och hwilken Saak jag icke wiste / then utfrågade jagh.

Prijsat war han i sin egen Hwif Port / i thy han war sin högtälskelige Grestwinna och Maken en stor Tröst / en oförljkelig Skatt och Elenodium / medh hwilken han uti 22 Åhr hade lefwat i största Kärlek och Förtrolighet / så att hon öfwerhonom ingen annan Klaga wet att föra / än att han genom en alt för bjittida Död ifrå henne skilder är. Så war han och sina käraste Svstrars / såsom enda igenblefne Broder / så och theras enda Glädie och Tröst / och hela thens Hög Greflige Familiens Prydnad och Smycke; och korteligen / han war medh alla the Dygder och Dwaliteter begåfwat / som en sådan Wijs / hög / förnäm Herres och Landsens Patriots högsta

Pfal. 26, v. 3.
& 4.

Hiob. 29. v.
14. 15. 16.

sta Ornament och Berömmelse kräftwer och tillhörer.

Sälunda hade then Sal. Herr Grefwen icke allenast en HögAdelig Bords- Rätt af sine högloflige Förfäder / och endels Konglig och Förstlig Blod / utan ock haftwer han genom egen Dygd / och hans Stånd wäl anständige Qualiteter och redeligt Förhollande / satt thet bästa Smycke upå sin HögAdle Börd / så att han war så god till Dygd och Gåstwor som han war stor till Afkomsten. Och thet är lika som aflla och adla sig stelff på nytt / och inympa sig i theras Slecht Linie / som bära Priisen ibland the yppersta Slechter på Jordenne. Sälunda war han prissat medan han här lefde.

Men icke mindre war han prissat i Döds- Portenom / ty som han lefde wäl / så dödde han icke illa / han lefde icke utan Nåd / han dödde icke utan Tröst / uthan triumpherade uti Döden öfwer Döden / och bortdreff Dödsens Fruchtan / medh Försäkran om Upståndelsen till then äwiga Herligheten / ty sade han medh Förtröstan : Christus är mitt Phil. 1, v. 21. Liff / Döden är min Winning. Jag åstundar 23. stiliias hädan / och wara medh Christo.

Prissat är han effter sin Död. Hans Namn Phil. 2, v. 10. skall blifwa uti en berömlig Aminnelse. Har then Sal. Herr Grefwens Lijfstijd warit kort här på Jordenne / så skall hans ihogkommelse hos the Redelige och Rättsinnige wara så mycket längre. Ty ett Prov. 22, v. 1 godt Namn och Rychte är icke allenast kosteligare än stor Rikeedom / utan ock bättre än Eccl. 7, v. 2. god Salswa / hwilkens Dygd och Lucht länge warar. Dogden ock hans Åhre-rijke Meriter hafwa gifwit honom Odödeligheten / thet är : ett warachtigt Liff till hans Namn effter Döden.

Prissat är han nu i Himmels Porten om/
hwarest hans Namn medh outstrapelige Bokstafwer
af Åwighet hafwa warit inteknade.

Prissat skall han ock blifwa på then yttersta Da-
gen/ så hans Gerningar aff Saliggöraren sielf up-
penbarligen uti Guld Stadens Perle. Portar skole
prissas och berömmas.

Nu/ I högt bedröfwade Frw Grefwinna/ hafwa
I nu genom Döden mist en sådan högprijsat Man
och Herre/ thet icke annat kan/ än förorsaka ett så-
rat Hierta/ så tröster Eder wid thet/ att Eder Siäl
är trolöswat och fäst wid then aldraderligesta och
odödliga Mannen i Himmelen/ then aldrig skall skil-
jas ifrån Eder. Och på then yttersta Dagen skole
I få se thenne Eder Salige Herre och Grefwe uphögd
ibland Guds Utforade till en oförgängelig Åbra och
Salighet.

Luc. 16, v. 22 The H. Englar hafwa nu hedrat hans trogna
Siäl / och then beledsagat och fört i Abrahams
Sködt till en herlig Hugswalelse. Wij wiljom nu
och hedra hans dyra Lekamen/ och efter wår Skol-
dighet befordra honom till Jordennes Sködt/
Syr. 40, v. 1. then alles wår Moder är / till en öndskelig
Hwißla. Lagom of i HERRENS Namn / utaf
Guds Ord något före/ här wid att affhandla/ som
kan lända till Guds thenns Aldradagstas behag/ till
then Salige Herr Grefwens wäl förtiente Beröm
och Åhre-Minne / och till alles wår Christendoms
Undertwißning. Hwar till wij behöfwä thenns H.
Andes Nåd och Bistånd / hwar om wij troligen
wilja åkalla Gud medh Jesu egen Böödn/ uti hans
wälsignade Namn aff Hierta och i Trone bedian-
des: Fader wår som äst etc.

Tert-Orden.

The Hellige Guds Ord / som then salige Herr Gref-
wen sielff hafwer behagat i Lijfstuden för
sin Lijf. Text att utse och förordna / äro tag-
ne aff Lucae 18 Capittel then 13 vers / så ly-
dandes :

Warum mistunde sig
Öfwer mig Syn-
dare.

Häraf något godt medh hwar andra att lära /
höra och beholla / ther till förläbne os GUD sine
Nåd och Anda för Christi skull / Amen.

Engången.

The Sermoner / som i Guds Församling
wid Christeliga Begräffningar holdne war-
da / böra så wara merendels inrättade / att
the lända icke allenast them Effterlefwan-
dom till Tröst och Undertwijfning / uthan ock them
salig Hädanskildom till loffligt Efftertaal och Be-
röm. Men hwad the Christnes Beröm egentligen
wara skall / på thet man må förstå / hwad för Skil-
jesång är emellan the Hedningars och the Christnes
Beröm / eller emellan ett Guds Barn och Werld-
sens Barn / thet lærer Gud sielff genom Jeremiam
så han säger : En Wijsz berdmme sig intet aff
sin Wijsdom / En Starck berdmma sig in-
D tet

Jer. 9. v. 23.
24.

tet aff sin Starckhet / En Kijf berödmme sig
 intet aff sin Rikedom / uthan then som sig
 berödmma will / han berödmme sig ther aff /
 att han wet och kenne mig / att jag är HERR-
 ren / som gör Barmhertighet / Rätt och
 Rättfärdighet på Jordenne / ty sådant be-
 hagar mig / säger HERRN.

Aff hwilka Guds Ord wij förstå / thet wara
 billigt / ther aff allena berödmma någon effter Dö-
 den / hwar af then samma sielf sig i Lifstiden hålft
 förlustade och berömdde / så framte thet elliest är
 ett Christeligt Beröm wärd. Men här wid haf-
 twom wij att efftertänka twägghanda / såsom först /
 hwar aff man sig intet berödmma skall / och sedan /
 hwar aff man sig enkannerligen berödmma bör.

(a) En Wijs skall icke berödmma sigh
 aff sin Wijsdom. Att wara Wijs i Werldenne /
 thet winner Präs och Beröm hos Werldens Wijs-
 sa. Men then Wijsdom / som är både Werldslig /
 och till war Förkofring mäst tienlig / förestelles oss
 aff then wijsa Hwif, Läraren Sprach medh thenne
 Orden : att man utlöder alla the Gamlas
 Wijsheit / och merker upå merkelige Mäns
 bedreff / att man i sitt Taal framkommer
 medh floka Språk / att man kan tienna För-
 star / och wara när stora Herrar / att man
 wet skicka sig i fremmande Land / och hafwa
 försökt / Ondt och Godt / hwad ibland Folcket
 doger eller intet doger / och så bortärh. Och
 hwad Beröm sådan Wijsheit finner / thet hafwer
 äftwen Sprach kort tillförena förklarar / så han säger :
 Att

Syr. 39, v. 1.
 2. 4. 5.

Att then Wijse warder aldrig förgäten / och
hans Namn blifwer ewinnerliga / Folcket
skall förtälja hans Wijshdom och Församb-
lingen skall priffa honom / medan han lef-
wer / hafwer han större Namn än andra
tusende / och effter hans Död (så han ligger
i sin Swiwo Sammare) blifwer honom samma
Namnet.

Thenne Högwålbohrne salige Herr Grefwen/
then wij medh skäl kalla then Adlaste ibland the
Lårdaste / och then Lårdaste ibland the Adlaste; än-
dock han medh all thenne omtalte Wijshdom war
högeligen begofwat / och så wäl genom egen Flit och
wackra Studier / som ock genom långlig Förfaren-
het / wiste att utskia the Gamlas Wijshet / och
att merkia upå merkelige Mäns bedress / till
att tiena sin allernädigste Konung / och att wara
när Förstar och ibland stora Herrar / tüt han
ock äfkillige Resor wardt förskickat uti högtwichtige
Ärender / then ock wiste i rättan Tid att föra sitt
Taal medh kloka Språk / lijka som bärandes
fram Gull Aplen i Silfw Skåblar / så att
man icke wiste / hwar öfwer man sig helst förundra
skulle / antingen öfwer hans Wijshet / eller hans
Wältalighet. Dock lät wist hafwer han ingalunda
sig ther aff welat berömma / uthan altid kommit
these Orden wäl i hog: En Wijsh berömma sig
intet af sin Wijshdom.

(B) Så ock en Starck berömmes sig in-
tet utaf sin Starckhet. Här talas icke så mycket
om Kämpors Krafft / som mehra om Mansens Hier

Syr. 13, v. 13.
14. 15.

Prov. 25,
v. 11.

ta. Thē **Starckhet** som berömmes / har i these Tijder icke så stort sitt Säte i Mansens Deen/ uthan mehra i Hiertans Friimodighet. Säsom thet hade sig medh David/ han war wäl mindre till Staturen än Goliath / men i Hiertat war han så stark säsom ett Leon. Thē **Starckhet** som i the **Starka** berömmes / är att fölla the rätta kongzliga Wägen / att när som påkräftwes / man då icke twijler / hwarken till then högra eller till then vänstra Sijdan.

Thet är wäl sant / att Gud icke hafwer brukat then Sal. Herren Grefwen till ett sådant Redskap / som ibland the **Starcke** hafwer fördt Wapn / Spiut och Sköld emot Riktsens Fiender / uthan hälsofame Råd och Confilier, hwar till icke mindre kräftwes ett Manligt friimodigt Hierta / än till att föra en Wärlja / (ehuru wäl och här utinnan honom en gång wardt anförtrodt ett högt Commande.) Men så hade han dock / hwar aff han sin **Starckhet** berömma kunde / nemliga / han hade sin Uprinnelse utaff the Namnkunnoge **Starcke** i Riket / hwilka / Man efterter Man / emot Fienden hafwa twiist sig säsom friimodige Leon och **Starka** Hieltar ; Säsom våra Swenska Historier thet nogsamit wetna om hans bepröfede Förfäder / och salunda then Salige Herren medh Stahl må räknas ibland the **Starkas** Efterkommande. Men dock och ther aff wille han intet berömma sig.

(7) En rättssinnig Christen moste och intet berömma sig aff sin Rikedom. In hwad är Rikedom / och hwad är hennes Berömmelse ? En Stugga är lik then andra. Rikedomar äro förgängelige / förgängelig och fåfång är och theras Be.